

žev. Tako se je zgodilo v nedeljo dne 27. avgusta zvečer manjši akupini pevcev in pevk iz Šmihela, ko se je z lepo uspelega pevskega koncerta v Nazarjih vračala po omenjeni cesti domov. V bližini znane gostilne zadene to žružbo kar nenadoma in brez vsakega povoda zahrbtnen, surov napad z ostrim kamenjem in le srečnemu slučaju ter uvidevnosti napadenih se je zahvaliti, da ni došlo do krvavega spopada, kar bi lahko imelo nadvse usodne posledice. Surovi napadalcii so že znani in se bodo morali za ta svoj vse obsodbe vreden čin zagovarjati pred sodiščem.

Luče pri Ljubnem. G. urednik, mislim, da ste že pozabili na Lučane, ker se bolj redko oglašamo v »Slov. gospodarju«. Čitamo ga pa bolj zvesto. Komaj že čakamo, da ga nam pripelje poštni avto, da izvemo, kaj je še po svetu novega. Naša vas je izletna točka letoviščarjev, ki dajo precej zaslužka našim gostilničarjem. Po leti življenje in vrvenje izletnikov, a po zimi vse zamre, ko nam sneg po ta zapre. Pri nas se mnogo govori o agrarni reformi, nekateri mislijo, da bodo postali kar bogataši, pa mislim, da brez dela in truda ni življenja, tako tudi tukaj pečenih piščancev ne bo, kakor se nam obeta.

Laško. Dolg spraved se je vil dne 5. t. m. na pokopališče v Laškem. K zadnjemu počitku so spremljali uglednega kmeta na Strmec g. Antona Peteka. Star je bil rajni 68 let. Lepa udeležba pri pogrebu je pričala, kako ga je vse spoštovalo in rajni je to spoštovanje tudi zaslužil, kakor je povdarjal ob grobu gospod nadžupnik dr. Kruljc. Na zunan je bil g. Petek sicer priprost, a v njem je bilo plemenito srce. Bil je skrben, veren, požrtvovalen za vse dobro. Imel je odprte roke in odprto srce za vsakega, posebno za reveža. Časti pri ljudeh ni škal, celo branil se je in vendar so se mu častne službe ponujale. Bil je dolga leta cerkveni ključar nadžupne cerkve in podružnice Sv. Krištof. Svoj čas je bil župan velike krištofske občine. Posebno ga je dičila zvestoba v službi, bodisi kot cerkveni ključar ali župan ali hišni gospodar in oče. Bodi mu Bog plačnik za vse, kar je dobrega storil. Pogreba sta se udeležila g. ravnatelj iz Maribora Fr. Hrastelj in g. župnik pri Sv. Jederti, J. Lončarič in g. bogoslovec Potokar. Ohranjen mu bodi časten spomin. Preostalom, to je ženi, si-

nu in hčeram, naše iskreno sožalje! — Šmihelska nedelja se obhaaja pred godom, t. j. dne 24. septembra. To na znanje vsem častilcem sv. Mihaela.

Pišec. Gotovo mislite, g. urednik, da smo vsi pomrli, ker ni nič glasu iz našega kotička. Pa temu ni tako. Toda naš Fricl si je počitnice privoščil in jo odkuril na morje. Saj je vendar on tudi pod solncem rojen in če drugi lahko tam Bogu čas krajejo in denar zapravljajo, zakaj tega njemu, Friclnu, ne bi bilo dovoljeno storiti. In tako je marsikaj videl in doživel in tudi v žepu se mu je kolcalo. Čisto izdelan je prijamral domov, a poln izkušenj in novic. Veste, g. urednik, tam doli okrog morja baje vozijo vsak dan »trugo« dvakrat od hiše do hiše, a za voznikom zvonijo, da je joj. Pa vam je Fricl novemu kameradu skoraj slabo postalo, ker je Fricl pogruntal, da mrličke pobirajo po hišah. Ker pa Fricl povsod vtakne svoj nos zraven, je kmalu zvohal, da le smeti in odpadke pobirajo, a ne mrličev. In njegov komerad je bil takoj zdrav. Škoda, da tudi pri nas ni kaj takega. Naše mamice bi tudi z veseljem oddajale nepotrebno šaro. Pa se je Fricl zarotil, da hoče tudi v Pišecah in okolici uvesti tako pobiranje, a za zvonarja hoče imeti sosednega mežnarja zraven. Da pa bo sklep držal, sta jo mahnila s »komeradom« v obmorski hotel na »menu« in naravni zre-

zek ter čašo dalmatinca. Po 12urni zamudi, potem ko je že ohladil svoje potrte kosti pod »komeradovim« varstvom v slani morski vodi, jo je Fricl primahal domov. In sedaj dela in živi le v tem, kako bi svoj načrt uresničil. Pravi pa, ko bo otvoritvena vožnja, da hoče, da se vi, g. urednik, prvi peljete po Pišecah in še dalje okrog. — Tako Fricl po svetu. Ali doma tudi nismo spali. Za treznost smo se potrudili in zbrali statistiko iz celih Pišec za gospode, ki sede v Ljubljani, ali v Zagrebu, ali v Beogradu, saj ne vem, kje bodo to statistiko rabili, pri okrogli mizi ter si ga kozarček privoščijo. Naj tudi tam zvedo, koliko ga pride-lamo in kako ga znamo piti. Morda nam bodo nevoščljivi in pravočasno poslali vinske kupce, ki nam bodo vse vino pokupili, samo da ga ne bomo mi pili. Če bo tak uspeh imelo zbiranje te statistike, potem smo pripravljeni vedno zbirati statistiko in se tudi udarcev in klofut, ki ob taki priliki lete okrog, ne bomo bali.

Medija-Izlake. Pri nas se je vršil meseca avgusta evharistični shod, združen s proslavo 1900letnice odrešenja. Shod je bil prirejen za vzhodni del moravske dekanije. Zastopanih je bilo šest župnij s skupno udeležbo 3500 ljudi. Za majhno ozemlje je to precej. To evharistično slavlje je v vseh pogledih dobro uspelo. Da bi bili le sadovi zares trajni in obilni! — Že dolgo časa nameravana preložitve ceste v smeri Medija-Izlake—Kolovrat na eni in Medija-Izlake—Kandarše na drugi strani je postalo dejstvo. Cesta se je namreč preložila tako, da se opusti strmi klanec mimo gradu in kapele Medija ter se zgradi v ravni smeri pod gradom ob potoku Medija nova cesta. Hvalevredno je, da so pri gradbi upoštevanj v prvi vrsti oni iz občine Zagorje ob Savi in Ržišče, ki so brez vsakega dela in zaslužka.

Trebnje na Dolenjskem. V nedeljo dne 3. t. m. se je vršil v Trebnjem na Dolenjskem evharistični shod, katerega se je vkjub slabemu vremenu udeležila velika množica ljudi. Bile so javno zastopane župnije Čatež, Dobernič, St. Lovrenc, St. Janž, Mirna, Mokronog, Mirna peč, St. Rupert, Trebnje, Trebešno ter Tržišče. Ob devetih je bil sprejem udeležencev, nato je bila na prostem pred cerkvijo slovesna sv. maša s pridigo. Popoldan ob enih je bil slavnostni govor za moške v dvorani

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 28.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slovesne blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejšje, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

rasta palestinskega prebivalstva tekom 5 let eno četrtno milijona oseb. Dr. Weizmann je tudi razlagal, kako se bodo obrnili židje na nemško vlado, da ta da prosti odnos premoženja onim judovskim družinam, ki se hočejo izseliti v Palestino. Palestina bi bila takoj pripravljena, sprejeti 5000 mladih židov, ki bi se lotili naseljevalnega dela kot pionirji.

Kako rastejo nohti?

Najhitrejšje rastejo nohti na palcih, najbolj počasi na mezinicah. Povprečno zraste nohet tekom 10 dni za 1 mm. V starosti 50 let je porezal človek na rokah in nogah nohtov v dolžini 36 m.

čudovito nežne postave, imela je bled obraz z velikimi, toplimi očmi in mehka, milosrčna usta. Kar po pravici ji je bilo ime Elizabeta.

Če naletiš na prav čistega človeka, ali ti ni tako, kakor da bi srečal koga iz raja? Ali ne prinese tako srečanje v globočino srca miru in utešenja?

In tak sem se ločil od Šipčeve Lizike.

Hotel sem enkrat proti žagi doli. Spoznati sem želel fanta, ki je tako divje oddrdral z vozom, tiho in bogoslužno deklino in starega, o komer je trdil Boltežar, da je priskuten demokrat, ki si ne dela prav nobenih očitkov iz tega, da se pravda z grajščino že dvajset let za pravico do vode.

Tudi h koči na barju bom moral kdaj, da vidim Grčarjevo ženo in kraj, kjer raste strupena goba Bianka.

Sami važni opravki za puščavnika, kakršen sem jaz!

Peto poglavje.

Samaritanska ljubezen. — Naše sankanje. — Boltežar zopet v dvomih. — Mlada, vroča kri. — O gnilem jabolku in izgubljeni ovci.

Včeraj sem doživel nekaj, kar me je vznemirilo. Na cesti doli sem zagledal novo učiteljico Eriko Grubelnik s tisto razvpito deklino. Razgovarjali sta se, se smejali in zaupljivo šli ena poleg druge.

Nehoté sem stopil za njima. Pri žagi je ta zelo čudna dvojica srečala Šipčevo Liziko. Ta je mimogrede stisnila učiteljici roko, od druge pa se je plašno obrnila.

Lizika mi je prišla nasproti. Pozdravila sva se, kakor je v naši dolini med gozdovi navada, ne samo z besedo ali s tem, da bi se ji odkril in pokimal, temveč sva kot vaščana, ki se poznata, postala za nekaj hipov drug poleg drugega in sva sti stisnila roke. Pri tem se je deklina plašljivo ozrla po poti, po kateri je prišla, in je rekla: